

„Nézőtér”

Fő elemek

A „Nézőtér” alapvetően egy üres kiállítás. A kiállítótérben egyszerű vonalú, nagyméretű, stabil, kényelmes fehér fotelek kerülnek elhelyezésre. A fotelek páronként egymástól néhány méterre, egymással „majdnem szembe” állítva párokat alkotnak. Mintha a fotelpár egyik eleme egy modell, a másik tagja pedig egy festő, vagy grafikus számára került volna elhelyezésre. Az egymást ismerő, vagy nem ismerő látogatók az egymással majdnem szembeállított fotelpárokban elhelyezkedve szemlélhetik látogatótársaikat.

A fotelek opcionális használati lehetősége mellett az üres fotelek pusztá látványa, - azok képzőművészeti kiállító térben való elhelyezése, és az általuk biztosított lehetséges szemlélői pozíció - utal az egymásra tekintés sajátos lehetőségére, és lényünk ready made aspektusaira is egyben.

Az installáció tárgya maga a nézés, mint folyamat, szűkebben a portréfestészeti indíttatású megfigyelés, mint meditációs-fiziológiai „gyakorlat”, amely célja a modell személyének, lényének visszaadása. A visszaadhatósághoz - annak feltételként – a szemlélődés során a modell személyének, lényének „egy sajátos meta-képfőmódban” szükséges létrejönnie a képalkotó személy „belső adaptációs terében”.

A képzőművészeti befogadói élmény jellemzően egyfajta sajátos, az emocionalitást és a racionalitást ötvöző, meditatív állapot, amelynek tárgya, médiuma a műalkotás. A „Nézőtér” tárgya viszont – tényleges műtárgy hiányában - a maga szemlélődés, mint egyfajta metaképalakítói állapot. A kiállítótérben elhelyezett fotelben helyet foglaló látogató a klasszikus portré festő helyzetébe kerül, ugyanakkor ez az adott állapot is a figyelem tárgya.

A terv műfaját tekintve kapcsolódik az 1958-tól kezdődően megrendezett „üres kiállítások” sorába, amelyekről néhány éve a Pompidou központban rendeztek retrospektív bemutatót.

A fotelpárok elsősorban az épület két oldalsó fő kiállítóterében kerülnének elhelyezésre, oldalanként három, vagy négy pár fotel, (azaz összesen hat, vagy nyolc darab szükséges).

A kiállítás belépő szövegében szükséges a klasszikus portréfestészeti szituáció meditatív adaptációs aspektusainak ismertetése, indokolt egy ismertebb klasszikus portréfestmény szerepeltetése.

Opcionális kiegészítő elemek

A „Nézőtér” fentiekben körvonalazott alap koncepciója, az üresség és a fotelek szándékolt funkcionalitása opcionális kiegészítő elemekkel támogatható. Az alábbiakban felsorolásra kerülő kiegészítő elem készlet egyfajta választéknak értelmezhető, amelyből rugalmasan lehet felhasználni, vagy elhagyni egyes elemeket. E tekintetben a projektterv teljesen nyitott, egyfelől valamennyi elem elhagyható lehet, ugyanakkor esetlegesen az alábbi felsorolásban nem szereplő elemek is alkalmazásra kerülhetnek. A véglegzésre helyszíni szemle alapján kerülhet sor.

- A fotelek között elhelyezett egyszerű dohányzó asztal, amelynek a felületén egy festőecset és egy rajzceruza képe látható.
- A tér meditativ jellegét erősítheti egy folyam vizuális megjelenítése. Az elgondolás szerint a két oldalsó terem nagyobb oldalfalára, projektorral, nagy méretben vetített filmekben egy lassan hömpölygő folyam lenne látható. A meditativ hatást tovább erősíti egy a látogatói részvétellel összehangolt interaktív megoldás. Egy e célra kifejlesztett érzékelő és vezérlő rendszer révén, ha egy látogató valamely fotelben helyet foglal, a kivetített képen látható folyam sebessége mérséklődik. Minél több a helyet foglaló látogató, annál jobban lelassulhat a folyó hömpölygése. Így a folyam mozgása teljesen lelassulhat, szinte meg is állhat.
- A projektorral vetített folyó kép egy alternatív, vagy kiegészítő megoldása lehet egy az épület átrium részében, a zöldnövényzettel összehangoltan kialakításra kerülő kis kerti folyam. Ez cca. 30-50 cm széles és néhány centiméter mély lehet, egy az adott célra kifejlesztet műszaki áramoltató rendszer biztosítaná a folyamváltzó sebességű, hömpölygő mozgását. E kiegészítő elem idézheti a japánkertek meditativ világát, illetve a kialakítható interaktivitás tovább növelheti a látogatók számára a lecsendesült figyelmi állapot elérését.
- A „Nézőtér” tartalma, mondandója szempontjából nyilvánvalóan meghatározó, hogy fotelek egy képzőművészeti kiállítótérben kerülnek elhelyezésre. A meghatározó galéria helyiség funkcióra való „ráerősítést” jelenthet néhány, egyébként kiállítás megnyitókön szokásos díszlet elem jelzésszerű alkalmazása (büféasztal, poharak, borok, pogácsák, műanyagból, vagy faliképen). Néhány életnagyságú megnyitó látogató személy, fali fotón, vagy paravánelemen szintén megjeleníthető. Ez a szekció praktikusán a hátsó összekötő folyosó átriummal szemközti részén kerülhet kialakításra.
- A „Nézőtér” speciális rendeltetését támogathatja egy „Megálló” c. kinetikus video-installáció. A „Megálló” egy a kiállítótér falán, fejmagasságban elhelyezett, külsőre igen egyszerű, fehér színű, de működését tekintve speciális falióra. Amikor egy látogató megáll az óra előtt, a másodpercmutató lelassít és megáll. A látogató továbbhaladtával a mutatók is elindulnak, behozzák a lemaradást, és ismét a pontos időt mutatják. Ez az elem a hátsó folyosó átrium oldali falán kerülhet elhelyezésre.

